

Sygn. akt: I C 510/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Ostafińska-Kołacka
Protokolant:	stażysta Natalia Ślwińska

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2017 r. w Kwidzynie

sprawy z powództwa (...)z/s w K.

przeciwko H. Z.

o zapłatę

powództwo oddała.

SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Sygn. akt: I.C. 510)17 Uzasadnienie

Powód (...)z siedzibą w K. wnosił o zasądzenie od pozwanej H. Z. kwoty 6012,86 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (10.03.2017 roku) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 25.03.2009 roku (...) Bank S.A. (obecnie (...) Bank (...) S.A.) we W. i pozwana H. Z. zawarli umowę bankową, na podstawie której pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego zobowiązania wobec czego kwota pożyczki stała się wymagalna. Na skutek umowy przelewu wierzytelności z dnia 19.12.2014 roku (...) Bank SA przekazał wierzytelność wobec pozwanej na rzecz powoda.

Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się: należność główna w kwocie 2676,57 złotych, odsetki umowne naliczone przez pierwotnego wierzyciela w kwocie 394,15 złotych, odsetki karne naliczone za opóźnienie w spłatach naliczone przez pierwotnego wierzyciela w wysokości 2505,82 złote, odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone przez powoda od dnia 20.12.2014 roku do dnia 20.02.2017 roku w wysokości 436,62 złote.

Referendarz Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 marca 2017 roku I Nc. 1414)17, na podstawie którego nakazał pozwanej H. Z. , żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu zapłaciła powodowi (...)w K. kwotę 6012, 86 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, poczynając od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwotę 1280 złotych tytułem zwrotu kosztów procesowych.

Pozwana H. Z. złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa. Powoływała się na swoją ciężką sytuację materialną i zdrowotną oraz na to, że spłata kredytu została objęta ochroną ubezpieczeniową.

Na rozprawie pozwana dodatkowo zarzuciła, że dochodzona kwota przez powoda jest stanowczo za wysoka ponieważ od 2011 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie J. B. potrąca na rzecz banku należności z jej emerytury po 364,73 złote miesięcznie. Przedtem przez dwa lata spłacała dobrowolnie pożyczkę. Zdaniem pozwanej powód nie wykazał w jaki sposób wyliczył żadaną kwotę 6012,86 złotych mimo, że bank wypłacił jej tylko kwotę 3308,82 złote.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 25.03.2009 roku pozwana H. Z. zawarła z (...) Bank S.A. we W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) - w kwocie 4236,90 złotych. Spłata pożyczki została rozłożona na raty w okresie od 25.03.2009 roku do dnia 25.03.2012 roku. Pozwana otrzymała do dyspozycji jedynie kwotę 3308,82 złote. Pozostałą część stanowiły koszty pożyczki. Ponieważ pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, w dniu 8.06.2012 roku na wniosek wierzyciela (...) Bank (...) S.A. zostało wszczęte przeciwko dłużniczce H. Z. postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. K. (...)12, który następnie przekazał akta sprawy egzekucyjnej Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie J. B.. Postępowanie egzekucyjne prowadzone było na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 2 grudnia 2010 roku wystawionego przez (...) Bank SA, któremu Sąd Rejonowy w Kwidzynie nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 17.08.2011 roku I Co. 2929)11. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie J. B. egzekwował należności na rzecz wierzyciela pierwotnego (...) Bank (...) S.A. we W. ze świadczenia emerytalnego pozwanej w (...) Oddział G. Inspektorat w K.. Na wniosek wierzyciela Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie J. B. postanowieniem z dnia 16.04.2014 roku umorzył postępowanie w sprawie.

W dniu 19 grudnia 2014 roku (...) Bank SA zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności w stosunku do pozwanej. W załączniku nr 6 do umowy przelewu wierzytelności zadłużenie całkowite wynosiło 5576,54 złote.

(odpis umowy pożyczki - k.8-11, odpis bankowego tytułu egzekucyjnego z 2.12.2010 roku wystawionego przez (...) Bank SA we W. i odpis postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności I Co.2929)11 -k. 60 - 61, akta sprawy egzekucyjnej K.. (...)12, odpis umowy przelewu wierzytelności k. 12-13).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów i akt egzekucyjnych, których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Powyższy stan faktyczny jest poza sporem.

Sąd uznał, że powództwo jest bezzasadne i winno ulec oddaleniu w całości.

Słuszny są bowiem zarzut pozwanej, iż powód nie wykazał sposobu wyliczenia dochodzonej kwoty.

Zgodnie z zasadą rozłożenia ciężaru dowodowego zawartą w przepisie art. 6 kc., powód powinien był udokumentować i wykazać ponad wszelką wątpliwość wysokość roszczenia, a w szczególności od jakich kwot i za jakie okresy zostały naliczone odsetki karne i ustawowe zgodnie z warunkami umowy, w jaki sposób zostały zarachowane wpłaty pozwanej w tym również należności wyegzekwowane z emerytury pozwanej przez komornika sądowego. Jest to bardzo istotne także z tego względu, że wszystko wskazuje na to, iż wysokość należności wskazanej przez wierzyciela pierwotnego we wniosku egzekucyjnym z dnia 16.01.2012 roku w łącznej kwocie 5044,45 złotych (należność główna 3537,32 zł. plus odsetki 1565,80 zł. i koszty 86,68 zł.) pokrywa się z wysokością zadłużenia nabytego przez powoda w drodze umowy przelewu wierzytelności. Co prawda wysokość wierzytelności nabytej przez powoda wynosi kwotę 5576,54 złote ale jest to wierzytelność wskazana przez powoda na dzień zawarcia umowy wierzytelności z dnia 19 grudnia 2014 roku. Niewątpliwie budzi to uzasadnione wątpliwości co do zasadności wyliczenia dochodzonej kwoty, która prawdopodobnie nie uwzględnia należności wyegzekwowanych już przez komornika i przekazanych wierzycielowi pierwotnemu.

Zadaniem powoda było dokładne przedstawienie swojego toku rozumowania przy wyliczaniu dochodzonej należności, z czego powód się nie wywiązał. Uniemożliwia to sądowi ocenę zasadności i wysokości roszczenia. Nie jest bowiem rzeczą sądu ustalanie wysokości należności, co zresztą nawet nie jest możliwe na podstawie dowodów przedstawionych przez powoda.

Sąd natomiast podziela stanowisko powoda, iż certyfikat ubezpieczenia kredytu nie dotyczy umowy z dnia 25.03.2009 roku o numerze (...) zawartej przez pozwaną z (...) Bank SA. Jak wynika z przedłożonego przez pozwaną certyfikatu (k. 48) ubezpieczenie to dotyczy umowy zawartej z (...) Bank S.A. ale o numerze (...). Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie prowadzi w sumie 12 spraw egzekucyjnych w stosunku do pozwanej i możliwe, że certyfikat ubezpieczenia dotyczy jednej z pozostałych umów bankowych zawartych przez pozwaną. Nie jest to jednak przedmiotem zainteresowania w niniejszej sprawie. Tak samo ciężka sytuacja materialna i zdrowotna pozwanej nie jest podstawą do zwolnienia jej od obowiązku uregulowania zadłużenia wobec powoda.

Ponieważ jednak powód nie wykazał sposobu wyliczenia należności należało powództwo oddalić.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe (Dz.U. z 2015 roku,poz.128 tekst jedn.) w zw. z art. 6 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc.

Powód jako strona przegrywająca sprawę nie ma podstaw do żądania od pozwanej zwrotu kosztów postępowania sądowego.